

ÇATI

Sana karşı tarifsiz bir zaafım var
Üstümdeki dam aktıkça
Ya da ister istemez sana baktıkça
Çatısı uçmuş bir ev gibi hissediyorum kendimi
Bazen buruluyor yüreğim
Bazen boş ver diyorum
Örtecek olsaydı beni bütün varlığıyla
Canıgönülden tutunurdu duvarlarıma
Ya da ben altında güvende hissedebilseydim kendimi
Öyle pek araştırmadan önünü arkasını
İki dünya bir araya gelse bırakmazdım yakasını
Sen kimsin anlat deme bana kendini
Sağa sola pek aklım ermez
Ne kurnazım ne de cin fikirli
Alık da sayılmam hani
İşte öyle gönlüyle gönlünde yaşayan biri
Elimde değil zaman zaman mahzunlaşıyorum işte
Lakin baktıkça sana içim acıyor
Tüm görkeminle
İğreti tutunmuşsun dört duvara
Ne uçabiliyorsun ne de kaçabiliyor
Sığınıp fitrata
Çatı olmayı görev bilmişsin
Maalesef bütün mağrurluğunla dize gelmişsin

Parmak ısırtsan da görene
Biliyorum kırlangıçlar uğramıyor yanına yörene
Hani demiştin ya buruk bir tebessümle
Girme kalbime yanarsın
Çıkma içimden donarsın
İşte öyle...
Sana karşı tarifsiz bir zaafım var
Gölgene sığınmayı kabul etmesem de
Başımdan uçup giden bir çatı gibi görüyorum seni